

Zgrzyty lubelskie

SMUTNY ZGRZYT

Co czuliśmy my, Polacy, gdy nam krzyżackie plemię rzuciło w twarz wyzwiska: polskie bydło...?!

Co czuliśmy my, Polacy, gdy jeden z największych twórców świata, Dostojewskij w swoich arcydziełach traktował nas per „polacziszki...”

Co czuliśmy my, Polacy, gdy w czasach niewoli zmuszano nas do szargania naszych świętości, do niemieckiego pacierza, do uczestniczenia w prawosławnych galowych nabożeństwach nas, katolików.

Nie wątpię, że coś podobnego czują nasi współobywatele żydzi, gdy u źródła kultury, w Uniwersytecie, czytają szydercze i niedowcipne ogłoszenie pewnego koła uniwersyteckiego: „Dziś, jako w szabas, zebranie sekcji żydoznawczej...”

Każdy człowiek ma prawo sumienia i własnych świętości. Tylko ludzki stosunek człowieka do człowieka wytworzyć może współzycie ludów bezkrwawe na globie ziemskim i aż dziwić się należy, że to biedny, wesoły Paragraf musi uczyć miłości bliźniego, tych, którzy tak dobrze wiedzą, jak gorzko naigrywanie się smakuje.

Paragraf.